

108

Carra y creu.

Joguina còmica en un acte y en vers, original de

Ferran Rodriguez y Masdeu.

Estrenada ab bon èxit en lo Teatro del Olimpo, la
nit del 5 de Novembre de l'any

1872.

GEORGE W. BROWN

1850

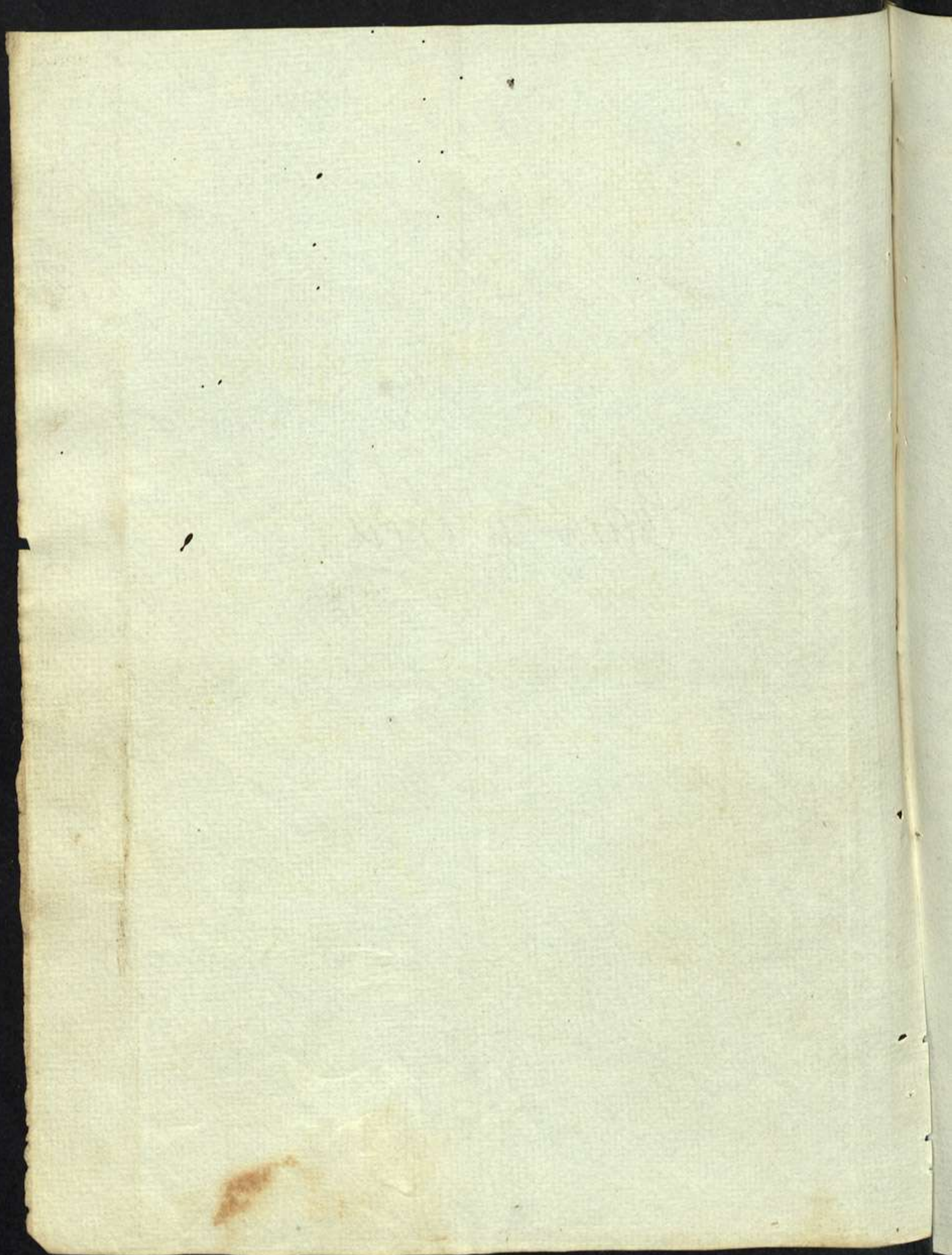
1850

1850

Loara y creu.

Al jove poeta

En Simon Alsina y cols.

Habentme tu dedicat molts treballs
literaris, fora ingrát si no't dediqués ma
primera producció dramàtica: si no ho
vols, deixau; mes no p'arrisat que vera-
ment t'profesa

L'autor.

Repartiment.

Personas.

Actors.

Adela, modista . . . . . Donya Carlota de Mena.

Ricardo, estudiant . . . . . D. Antoni Cutau.

Don Llop, militar retirat . . . . . D. Joan Bertran.

Nota. Adela te de vestir precisament ab mantellina negra y
trajo elegantet, pero de mitx dol.

Acte únic.

La escena figura una sala sencillament amoblada y curiosa: una màquina de cosir arreconada a la esquerra: calaixera, cadiras, etc... Balcó al foro ab cortina de llistas de colors a la part de fora: porta d'escala a la dreta y porta-vidriera a la dreta.

Escena I.

Adela, luego a dintre D. Llop.

(Entra molt atrafegada ab un farsell de roba, tanca la porta ab furia, deixa 'l farsell y s'assenta.)

Ade. = ; Déu meu! ; Aixó es insufrible!

Al últim hi arribat.

¡Quin modo de ferme corra!
¡Y com seguia 'l babau!
-¡Es que es molt que sempre 'm surti
aquet ximplet p'el detras!
Me veu sola p'el carrer
y com que vaig caminant
ab una mica... de brillo,
desseguida 'l ting armat.
¡Al menos fos guapo y jove!
¡Pero un hom de curanta anys,
ab un vigoti tan gros
y militar retirat?
¡Y que diu unas paraulas
mes de cuartel... mes vulgars!
Y com que jo soch fineta
y estich criada com cal,

sense alabarm, per supuesto:
no me las puch escoltar.

¡Ay, quina calor que tinch!

(Setreu la mantellina y l' mocador del coll.)

Al balcò pot se hi farà
una miqueta de fresca.

(S'en va cap al balcò y al apoyarse en la barana, mira a baix del carrer, quedant sorpresa.)

¡Ay Déu! Encare es a baix!

Recollat a la paret
y mirant cap aquí dalt.

Are s mou: ; com que m'ha vist!

¡Calla! Pot ser vol pujar,

perque s fica a la escaleta.

(Borna al procepi ab rabia.)

¡I's pensa que l'hi cridat!

¡malehit siga! Si truca

l' tiro escalas avall.

¡Venirme á veure aquí casa?

¡Oh, y ab lo fastich que m fa!

¡Quin modo de comprometer!

¡Ver 'ls vehins que dirán!

¡Vaja, no's pot viure sola

sent soltera, es ben provat!

(Moment de pausa: truncan á la porta.)

¡Ja es aquí?; qu'ha corregut!

¡Faig la sorda, tan se val.

(Borna á trucar.)

¡Si, ja pots escarresarte,

truca, truca, cap sigrany!

(Brucan mes fort y sovint.)

¡Quin soroll! ¡aixó no es viure!

¡aixó no's pot aguantar!

Llop.: (Dint.) ¡Qu'hern de dormir? Si no obra
li tiro la porta a baix!

Ade.: ¡Y serà capàs de ferho!

¡Quin genit del botavant!

¡Quí hi ha?

Llop.: Don Llop: obri luego.

Ade.: Soch sola y no puch.

Llop.: ¡Mal flamp!

Si no obra, moch un escándol
y mato a tot l'vehinat.

Ade.: Be, qué vol?

Llop.: (Brucant fort.) Ja ho sabrà: obri!

Ade.: Fassi l'favor de callar,

que m' aixorda las orellas!

Llop. = Miri que ja estich cremat!

Ade. = ; Ay Jesús, no hi ha remey!

(Va a obrir.)

¿Que vol, digui?

Escena II.

Adela y don Llop.

Llop. = Déu la quart.

¿Que's pensa que soch un pladre?

Miri, ¿veu? vaig desarmat.

Sent aixís, ja pot compondre

que no vinch per cap engany

ni per cap mala intenció:

sols vinch perquè m'ha cridat.

Ade. = No senyor. Jo...

Llop. = Sí senyora.

Vosté' ha sortit á cridar-mí'
al balcó y aixó á mi'm prova...

Ade. = ¿Pero qué' li ha de provar
si he sortit á pendre 'ls aires?

Llop. = Ja sabia qu'era á baix.

Ade. = Pero home, cregui que no.

Llop. = Be, ja la crech: tan se val,
are ja soch á n'aquí.

Ade. = Què' vol dir?

Llop. = ¿M' escoltará'?

Ade. = Are no pot ser, tinch feyna.

Llop. = Escoltim, que no es cap mal.

Ade. = Dispensi, no puch.

Llop. = (Ab crit.) ; Escoltim!

Ade. = Per treure'mel del devant.

Digui: i què se li ofereix?

Llop. = Jo soch don Llop: militar
ab retiro...

Ade. = Ja m'ho ha dit
cent cops.

Llop. = Li torno a explicar.

Jo cobro cinquanta duros
cada mes, en temps normal;
pro quan hi ha crisis, no puch
cobrarne ni la meytat.

Al govern tan se li endona:
a mi també.

Ade. = i Be, què hi fa?

Si ja n'estich enterada!

Llop. = L'hi repeteixo no obstant.

Jo soch un viudo molt rich:
bueno donchs, anem al cas.

Fa, un mes, que la vaig veure
y m'en vaig enamorar:

anaba aixís... vestideta

ab un vestit elegant

que li dibujaba 'l cos

y ab la mantellina al cap.

Ade.= ¡Y donchs, que la duré als peus?

Llop.= ¡Calli, si es que pot callar!

Y al moment que la diviso,

anantsen...

Ade.= Ja ho sé, caram!

anaba a tornar la feyna:

¡que 's creu que no ho sé 'hont vaig?

Llop.= Bueno. Y vegentla tan maca

tan airosa y tan rumbant,
vaig dir: M'agrada y la busco
perque m'hi haure' de casar:
puig vestida de mitj dol
te' una cara angelical.

Ade.= ¿Y donchs, si sigues casada?

Llop.= Mataba al marit y en paus.

Perque jo soch tan tossut,
que quan fico a n'al forat
la banya, ningun l'en treu,
en que m'hagin de matar:
y aixis, segueixo la táctica
qu'es propia d'un general.

Ade.= Be: y ab tot aixó, ¿qué vol?

Llop.= Que m'correspongui de grat:
que m'estimi ab boijeria,

que 'l meu amor es molt gran.

Ade.= Pero si no puch, don Llop:

ja ho provo jo, pero; ca!

com mes va mes 'l aborreixo.

Llop.= M'ha donat un cop mortal.

;Estimim!; Creguim! (Amenassant.)

Ade.= ;Ay mare!

;Si té un genit tan estrany!

;Jo l'aborreixo!; 'm fa' fástich!

;Home, si puch dir mes clar?

Llop.= No hi fa res: casis ab mí.

Ade.= ;Sab que 'l desprecio tant?...

Llop.= Ab 'l temps podra' estimarme.

Aquesta es la meua ma:

digui que sí, y som felissos.

Ade.= Vivint com 'l gos y 'l gat.

Llop. = Si no ho vol de grat, per forsa,
que jo no reculo may:
puig segueixo sempre en tot
lo que diu aquell refrá:

«La plaza sitiada, es plaza
tomada.» Ab aixó ja ho sab,
val mer qu'are 'm dongui 'l si'
puig tart ó aviat hi caurá.

Ade. = Ni are ni may, ¿ho entent?

Primer, que no 'm vuy casar:
segont, que ab tanta furtó
de tabaco, al seu costat,
a' no sé 'algú que no olori,
créguim, ningú hi pot estar:
ters, qu' es vell y reganyós
y porta aquet vigotás. . .

Llop.= En quant a' vell, s'equivoca:

are hi cumplert curanta anys.

Ade.= Per mi que'n tinch vint y hu...

Llop.= Senyora, aixó res hi fa:

la difunta, qu'al cel siga,

que va morir l'any passat,

era molt mes jove encare:

sols tenia dinou anys.

Ade.= Digui: ¿de qué va morir?

Llop.= ¿D'ennabiadas mevas!

Ade.= ;Ay!

Llop.= De disgustos...

Ade.= calli, calli.

Llop.= Era molt forta de sangs.

Ade.= ¿I vol que'm casi ab vosté?

Llop.= Si, senyora: jo soch franch,

dono disgustos.

Ade.= ¿Casarme...?

Are menos: ; Déu m'en quart!

Llop.= És que al fi, serà la quarta.

Ade.= ¿Com la quarta?

Llop.= Dona, es clar:

hi estat viudo tres vegades...

Ade.= ¿Tres?

Llop.= Y otras tantas casat.

Ade.= Se suposa. ; Mes no deya
la difunta?

Llop.= Y no es estrany:

la difunta, vol dir l'última
que's mort al nostre costat.

Totas tres, viudas y joves...

com vosté, si fa o no fa.

Ade.= ; Diqui qu'es un mata donas!
Salti de casa al instant!

Llop.= Aixó', baixant las escalas,
que lo que's saltar, ; qu'es cas!

Ade.= Surti luego.

(D. Llop s'en va y torna.)

Llop.= Li atverteixo...

Ade.= Que'?

Llop.= Que tornare' aviat.

Ade.= Pero home, per mor de Deu!

Llop.= ; Ah' ; Vol que'm quedi? Ja está.

(S'assenta satisfet.)

Ade.= ; No senyor! Que toqui' l' dos:
que s'en vagi al botavant
y que no torni may més.

(S'aixeca y contesta molt sech.)

Llop.= Si senyora: ans de mitj quart.

Ade.= No torni: no l'obriré.

Llop.= Això ho veurem en tornant.

Pásiho be. (S'en va.)

Ade.= ; Vagi al diable!

Deixement anà a tancar.

(Al moment que va per tancar la

porta, torna a sortir D. Llop y l'agafa

per la mà, portantla al mitj del

teatro.)

Llop.= ; Aturis!

Ade.= ¿Qué?

Llop.= Li atverteixo...

que ab mi s'haurà de casar.

(S'en va secament y quant ja es fora,

Adela corra furiosa a tancar la

(porta: després s'assenta.)

Escena III.

Adela.

=; Ay, gracias a' Déu qu'es fora!

; y quin home mes pesat!

Un mes fa que a' sol ni a' sombra

m'ha deixat sossegar may.

Si 'ls pares no fossin morts

jo no estaria tan mal.

Vaja, no 's pot viurer sola:

ja ho veig, m'hauré de casar.

¡Pero ab qui? ¡ab aquet bestia

que 'm fa l'amor ab reganyis?

Es Llop de nom y de fets

y'm mataria aviat,

perque habent mort a tres donas...

No, no: no'm pot agradar.

¡Donchs ab qui? Si'l que jo estimo

no fos un tipo especial...

(Brucan a la porta y Adela con-

testa ab mal modo.)

¡Altre vegada? ¡Qué vol?

Ricardo. (Dins.) Obri, Adela.

Ade.=

¡Ah! Ja vá!

Es en Ricardo: m pensaba

qu'era l'altre esbojerrat.

(S'aixeca y va a obrir. Entra en Ri-

cardo, ab la ploma a l'orella, y ab

trajo d'aná per casa, pero bastant

desent.)

Escena IV.

Adela y Ricardo.

Ric. = Bon dia tingui.

Ade. = Bon dia.

Ric. = De dalt he sentit cridar

y vineh a veure que t'è:

¿que' li passa? ¿que eran tants
crits y cops a' la porta?

Soch 'l jèu amich mes pleal:

aixís, contiu descansada,

que per mi ningú ho sabrà.

Y en que no ho fòs: 'l sistema

que fa temps vaig professant,

es, ser útil a' tothom:

protegi' a' la humanitat.

A tothom tinch per amich:

i còm per amich? Per jermà:

puig 'ls disgustos y penas

que hi ha en eixa trista vall,

perteneixan a' tothom.

De plahers, no n'hi ha cap,

sino es 'l de fer un be

ei tots 'ls que 'ns fan un mal.

Ade.= ; Ay Ricardo! Y té' rahò! (Sospirant.)

Ric.= Al sentir-la 'l cor me cau.

Ade.= Per qué'?

Ric.= (Amorós.) Sento que sospira

y jo no ho puch remediar.

Toste', Adela, - jo ho conech; -

te un amor al cor ficat,

que prevé d'un mal fletxasso
que Cupido li va dar:

puig al veurela tan pura

y ab 'l cor que té tan suau,

no va volguer fé' altra cosa

que ferla estimá ab afany.

Y aquell fletxasso amorós

que un temps podia envejar,

la pot fer molt infelissa

en 'l temps qu'anem passant.

; Per Déu, Adela ... no estimi!

no estimi, ni 's casi may:

no portem al món mes jers

desgraciats, que prou n'hi han.

Ade.= ¿Que jo estimo, diu? No ho cregui.

Ric.= Sí: fa temps que li he dit clar.

Vosté 'm tracta ab molt carinyo
a' causa de l'amistat
que com vehins 'ns tenim
y com a' ièrs desgraciats.

Vosté es hórjana, jo hórfant,
de pares, mares, jermans;
es dir, no tenim familia,
y com som joves, es clar,
podriam formánten una.

Y aixó, créguim, li ha afectat
tan l'cor, que no pot viurer
sense veurem, ni un instant.

Ade.= Ricardo, vosté s'enganya:
jo l'estimo... com jermá.

Ric.= No ho cregui, no: es que s'ho pensa
y li pot resultar mal:

l'contacte es perillós,
que a' la fi' tots som de carn.

Ade.= (¡Ay, ay, qu'estich ben posada!)

Ric.= Pero diguim; ¡que' ha passat
llavors que hi sentit 'ls crits?
¡Ab qui estava disputant?

Ade.= Ab un tipo de cuartel.

Ric.= ¡ Militar?

Ade.= Si: retirat.

¡Y es mes frístech!...

Ric.= ¡Còm se diu?

Ade.= Don Llop.

Ric.= ¡Nom de bestia'!

Ade.= Es molt rich segons ell diu;

¡pero mes lleig y brutal!...

Y es al revés de vosté

que 'es guaper y així afeitat...

Ric.= ; Adela!

Ade.= Que vol?

Ric.= No m miri:

; No m'aduli! m pot fletxar.

Ade.= Home, no; no tinga por.

Ric.= Que no? Per pò estich parlant:

y cregui que sento molt...

Ade.= ; Casi be m fa sofocar!

Ric.= Donchs... vaja, evito 'l perill:

sacrificio la amistat

per salvà un jèr del abisme.

(Adela va a parlar, mes Ricardo la

reprent ab amor.)

; Per Dèu, no m'estimi tant!

Ade.= Be: i que s'en va?

Ric. =

Si senyora:

mes ja tornaré a baixar
quan estiga mes tranquila.

L'amor li anirà passant.

Desahoguis... tota sola.

(Moment de lluyta per part dels dos:

Ricardo's repensa y s'en va resolt y

satisfet.)

¡Servim a la humanitat!

Escena V.

Adela, sola.

= Té molta penetració;

pero es aixís, tan estrany...

es molt diferent del altre:

son dos tipos oposats.

Pero...; com dech tenir l'olla?

Ja esta' vist, ni foch hi haura'.

(S'en va per la esquerra y lue-

go surt Don Llop per la dreta.)

Escena VI.

D. Llop.

= Ha deixat la porta oberta,

sembla que farem las paus.

; Ahont sera'? Ba, per dintre.

; Hi entro? No, ja surtira'.

(S'assenta.)

; Quina sort que tens, don Llop!

; Quina sort d'haber trovat

una viuda tan hermosa!

M'agrada mes, com mes va.

¡M'hi casaré, ja está dit!...

¡Ola, ja surt. (S'aixeca.)

Déu la quart.

Escena VII.

Don Llop y Adela.

Ade. = ¡Altre cop aquí? que' vol?

Llop. = Li vinch a' notificar

que hi llogat 'l tercer pis

de la casa del devant,

qu'encare que costa quartos

es molt gran y ventilat.

Ja veu si faig sacrificis.

Ade.= Be; pero que'm ve' á explicar?

Llop.= És per quant 'ns casarem:
com que aquet carrer li plau
no tindrà de canviar d'aires.

Ade.= ; Va'gissent al botavant!

Vosté'm vol robar la ditxa,

vosté'm vol desesperar,

puig desde que'l vaig coneixer

que no tinc tranquil·litat:

; y en donarà compte a Déu,

perque vosté'm matarà!

(S'assenta rabiosa y picant de peu.)

Llop.= ; Aixó no! — Casem's avuy

y aviat podrà tenir pau.

Ade.= ; Vosté' es un bárbaro, un bruto!

Llop.= Miris... No m'insulti tant!

Ade.= Vá'gissen de casa luego!

Llop.= Está be. (S'en va y torna.)

Ade.= Cuiti, aviat,
vá'gissent!

Llop.= ; Ah! L'hi ofereixo
'l pis: 'n pot disposar.

Ade.= ; Tant de bo may hi vingues!

Llop.= ; Com may? Avans de mitj quart,
que ja m'hi haurán dut 'ls mobles
y la vindré a visitar.
Pá'ssiho be. (S'en va.)

Ade.= ; Al infern vagi!

Escena VIII.

Adela, luego Ricardo.

Ade.= Aquest home esta locat:

¡Lo que 'm passa es insufrible!
Jo estieh rabiosa, trinant!
Jo 'm moriré, 'm moriré'!...

(S'assenta aguantantse 'l cap ab las mans,
com fent una posició tràgica. Moment de
pausa, durant la qual surt Ricardo, y's
queda a la porta mirantse-la ab amor y
compassió: diu 'l primer vers allí y des-
prés entra apressurat.)

Ric.= ¡Que encare no li ha passat?

Ade.= ¡Ay Ricardo, vingui, corri!

Ric.= ¡Qué passa Adela, qué hi ha?

Ade.= ¡Qué ha de ser? Qu'estieh morint
de rabia y de mal de cap.

Are acaba de sortir

aquell altre cap sigrany.

Ric. = ¿ Qui es?

Ade. = L' que jo li deya.

Ric. = ¿ L' militar retirat?

¿ Es dir, qu'are estima a n'ell?

¿ quin cor que té mes suau!

Ade. = ; No l'estimo! L'aborreixo!

Ric. = Vol dir? ; Si que m'atrapat!

Quan me creya estar ja lliure

d'un amor per mi fatal!

¿ Es a dir, qu'aixís soch sol?

Ade. = Ni es sol ni acompanyat.

¿ Ja tornem ab la mateixa?

¿ Aixó no s'acaba may!

Ric. = Si, Adela: vosté no m'creu,

jo la voldria salvar

del precipici en que s' trova,

del abisme que té a baix.

(El vers últim ha de marcar-se, per
lo qual, Adela s'espanta.)

Ade. = ¡ Que diu; l'abisme aquí sota?

¡ que pot sé aquest vostre cau?

Ric. = Res d'això! — Detrás l'amor...

hi há l'cràter d'un volcan,

que tira al abisme fondo,

ànimas dels desgraciats

que a son poder se rendeixen

ab desitjos de gosar.

Lo veurer tal espectacle

Adela, causa fredat:

Veura' ls besos amorosos

convertits en fel amarch,

ls abraços, en cadenas,

las caricias, en regany's.

L'amor constant de dos sers
en trista infidelitat.

Y en fi, la lluna de mel,

rodejada p'el voltant

d'un aire pur qu'extasia,

d'un cel hermos y brillant,

ab la platejada lluna

o' l sol en son bell estat,

de rius d'aiga crestallina

y dels aucells lo dol's cant,

convertit tot en un caos

ple' de objectes immorals,

de miseria, dol's y vicis

propis de la societat.

No's casi, per Deu, no's casi,

si no vol tants mals passar.

¡ Si sabès lo que pateixo

veient que m'estima tant!

Ade.= ¡ Sab lo que penso, Ricardo?

Ric.= ¡ Qu'es lo que pensa, veyam?

Ade.= Que vostè... m'estima molt.

Ric.= Estimo a la humanitat:

y a tothom que puch fe un bé,

sense mirá qui es li faig.

Ade.= Ja que vostè te aquest tema,

li vaig ore a parlar clar.

¡ Breu vostè que soch felissa

sent soltera?

Ric.= Aixó, ¡ qui ho sab!

perque l'cor de las doncellas

es llibre tan elevat,

191
que amaga los seus capítols
a la vista dels profans.

Ade.: Vosté, qu'es tan moralista,
crech que no'm podrà negar
que lo sigle en que vivim,
es del tot molt immoral.

Ric.: Es cert. Per ço no l'estimo;
per aixó li estich pregant
que no'm vulgui, que no's casi;
d'altre modo, i vol callar?
i jo m'estaria tot sol,
quan soch sempre tan social?
Mes are, que poligamia
van las donas demanant,
y s'han tornat petroteras
y aspiran a governar:

y l' matrimoni civil
s' té com a criminal,

y l' homes en la política

no sossegan ni un instant,

y no prosperan las lletres,

ni l' industria, ni las arts,

¿vol que en mitj de tal abisme

'm lligui ab classes sagrats

per se infelissos per sempre

jo y l' que 'm rodejarán?

; Impossible! ; no puch ferho!

; Hauria d' estar locat!

Ade. = Ab moltas cosas ve' ab mi,

sino que no pensa igual.

Jo no puch viure soltera

per mort de la societat.

Si vaig sola p' el carrer,
 diuen: - Ja va de mal cap. -
 Si 'm segueix algú al darrera,
 - ; Ja ha fet sort! ja l'ha pescat! -
 Si trovo algun conegut
 y ab gust 'm va acompanyant,
 ja diuen: - ; Sempre cambia!
 ; Què capritxosa serà! -

Si està malalta una amiga
 y jo a visitar-la vaig,
 - ; Ay! ; Ja s'fica per las casas?
 ; veyam en qué parará! -

Si vaig ben arregladeta
 y porto 'ls cabells rissats,
 o' agullas d'última moda,
 o' peineta ab monyo alt,

-; Hola, ja va aixís? Aixó
no ho guanya del seu jornal:
que 'l jornal de las modistas
cuasi no dona per tant. -
En fi, fóra escarressarme,
puig no acabaria may,
si li contés punt per punt
lo que sola estich passant.
Per ço crech qu'haig de casarme:
pot ser qu'estaré mes mal,
pero al menos la gentussa
de mi no s'ocuparà
y tindré un amable apoyo
per viure ab tranquilitat.

Pic.= Pero en aquest temps casarse!...

Ade.= Ja es cosa que fa pensar.

Ric.= És un sacrifici gros
 que dona molts mals de caps.
 Però si no pot curarse
 de cap mes modo 'l seu mal...
 casis... y sigui felissa.

Ade.= ; Ab voste' ? (Rient.)

Ric.= Ab mí no; may.

Ade.= ; Tant m'aborreix ?

Ric.= No; l'estimo;
 pero ab amor de jermá.

Ade.= ; No diu que vol fer be sempre
 a' tota la humanitat ?

Ric.= És molt cert.

Ade.= Donehs sacrificuis
 per treürem d'aquet parany.
 Sacrifiquemnos tots dos:

farem una societat
que ha de ser molt envejada
de las personas vulgars,
y 'ls marearem 'l camí
sent modelo de casats.

Ric. = Aixó no puch ferho, oluidim:
es sacrifici molt gran.

Ade. = ¿'l consentirá que 'm mori
d'amargura, de pesar,
vivint aburrida y sola?...

Escena última.

Dits y don Llop.

[Entra depressa ab un ramet de flors
à la mà, y sense veure à Ricardo, posa

'l ram prop de la cara de Adela, la qual
 al sentir la veu d'ell, se gira, y topant
 ab'l ram y la mà de don Llop, l'aga-
 fa ab rabia y 'l llença.)

Llop.= Aquí li porto aquest ram.

Ade.= ;Bò! ;Ja hi som? ;malehit siga!

Ric.= ;I are, qui es?

Ade.= L militar.

Llop.= ;Un home aquí? ; Llamps y trons!

; Què hi busca aquí, nigrinyaeh?

(Pegantli un cop à la espatlla.)

Ric.= Home, tingui un poch de modor.

Ade.= Don Llop, vagi cap à baix!

Llop.= Què busca, li repeteixo!

Ric.= ;I vostè, què ve à buscar?

Llop.= Vinch à visitar la nuvia

que la sort m'ha destinat,
y en que tot 'l món s'hi oposi,
ab mi s'haurà de casar.

Ric.= ; I quin dret hi te vosté?

Llop.= ; Com quin dret? Ho vaig jurar;
aqui no hi ha dret ni tort,
faig la meua voluntat:
perque soch don Llop...

Ade.= ; Don cuerno!...

Llop.= Senyora, no n'hi dut may:
ja se sab que 'ls llops no 'n duhen,
sino 'ls bou y...

Ade.= ; Acabará?

Surti de casa, ; depressa!

Llop.= Quan hauré begut la sang
d'aquet pillastre, que 'm roba

la meua ditja y la pau.

Ric.= ¡Si vosté roba la d'ella
còm ne vol sortir fliurat?

Llop.= Soch duenyo de mas accions
y no reculare' may.

Ric.= Ella també y jo també.

Llop.= Bueno, donchs; anem a baix,
buscarem dugas pistolas
y qui té rahó s veurá.

Ric.= Aixó no es rahó: es forsa,
es... destresa.

Llop.= Van se val.

Ade.= Vágisent en hora mala!

Llop.= No pot ser: l'haig de matar.

Y després ns casarem: (A Adela.)

ho he promés y aixís será.

Apa, donchs: aném depressa.

Ric.= ; Oh món! ; Que' barbaritats
s veuen sobre ton centro.

Llop.= Vaja, vaja, anem a' baix.

Ric.= Binguí calma, un poch de calma,
que tot se pot arrear.

Llop.= A mi' no'm vingui ab romansos,
; estrofa, pillo, cobart!

Ric.= Res de cobart; soch prudent.

Ade.= ; Be, que no s'en vol anar?

Llop.= Si ell no ve ab mi', no senyora.

Ade.= ; Ves 'ls vehins que' diran!

Ric.= Home, reportis un poch
y 'ns entendrém enrahonant.

Llop.= ; Miri que vostre 'm carrega
y que no s'en burllará!

Jo he tingut molts desafios
y sempre he surtit triunfant,
y a n'a la guerra de l'Africa
trenta moros vaig matar.

Ric.= ; Horror! ; Donchs digui qu'es un
destructor de vers humans?

Llop.= Si no baixa, l'esbussino
d'un cop de puny a n'al nas!

Ric.= ; S'ha vist semblant sacrilegi!
; Aquí mateix?

Llop.= ; Y aviat.

Ric.= ; La mansio d'una doncella
s'atrevirá a profanar
donant ab aixó un escándol?

Llop.= ; Doncella diu?

Ade.= ; Sens duptar.

Llop.= És dir, que vosté.... es soltera?

Ade.= Sí senyor que ho soch.

Llop.= ; Mal flamp!...

¿Y fins ara no m'ho ha dit?

Juro que la pagaré.

Ade.= ¿Qué vol dir?

Llop.= ; Mil flamps y trons!

¿sí que m'hauria percat!

¿Per una noya soltera
m'anaba á desafiar?

¿Sí que l'hauria fet bona!

¿Un home á la meua edat

y que ha estat viudo tres cops,

pendre una soltera?... ; May!

Ric.= ¿Que's creya qu'era casada?

Llop.= Qu'era viuda, cap sigranç!

i No veu que va de mitj dol?

i qui no s'ho ha de pensar?

Mes... res de lo dit, entent?

Ade.= i De debo'?

Llop.= No'm vuy casar
ab cap soltera.

Ade.= Mil gracias.

Llop.= Quedis aquí a' vestir sants.

Ric.= Si acas, 'm vestira' a' mi
'l dia que 'ns casaran.

Ade.= i Que' diu?

Ric.= Res, que'm sacrificio
per salvar la humanitat.

Llop.= He fet un paper pluhit!

Ade.= Son cara y creu, ja's veu clar.

Llop.= Vaja, donchs: pago la boda.

(Dirigitse al públich.)

si la joguina ha agradat.

Ade.= Sembla que sí... son amables...

Pie.= Tenen ideas socials.

Ade.= Si acás, ho sabrem de cert;
si sentim picar de mans.

Prou.